

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวิธีในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 วิธีการศึกษาวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประธาน และคณะกรรมการกลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จจากการที่สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับการจัดอันดับในระดับ 5 ดาวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ ขอนแก่น และอุดรธานี โดยมีขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ศึกษางานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งจากหนังสือ และบทความทางวิชาการ เพื่อเรียบเรียงความสำคัญของปัญหาการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์ และสมมุติฐานงานวิจัย
3. พัฒนารอบแนวคิดงานวิจัย
4. ระบุประชากรเป้าหมายที่จะทำการศึกษา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งเลือกสถานที่ที่จะทำการวิจัย
5. สร้างและพัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย รวมทั้งหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
6. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
7. วิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบสมมุติฐานงานวิจัย
8. สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย
9. นำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนางานวิจัยครั้งต่อไป

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 ประชากร

การวิจัยเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เน้นประชากรกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ ประธาน และคณะกรรมการกลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จจากการที่สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับการจัดอันดับในระดับ 5 ดาวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเรียงลำดับที่ 1-4 ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ ขอนแก่น และอุดรธานี และจังหวัดดังกล่าวมีจำนวนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจัดอันดับในระดับ 5 ดาวระดับประเทศในปี 2553 เท่ากับจำนวน 67 52 45 และ 33 ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดชัยภูมิมีจำนวนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่จัดอยู่ในระดับ 5 ดาวเป็นอันดับที่1 และลำดับที่2 ของประเทศไทย ส่วนจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุดรธานีมีจำนวนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่จัดอยู่ในระดับ 5 ดาวเป็นอันดับที่3 และลำดับที่4 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในที่นี้ประชากรทั้งหมดที่จะนำมากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะใช้จำนวนกลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้ารวมตั้งแต่ระดับ 3 - 5 ดาว ซึ่งจังหวัดขอนแก่น สุรินทร์ อุดรธานี และชัยภูมิ มีสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ส่งเข้าประกวดจำนวน 214 กลุ่ม 127 กลุ่ม 105 กลุ่ม และ 73 กลุ่ม ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 519 กลุ่ม (กรมส่งเสริมสหกรณ์, ออนไลน์, 2554)

3.2.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนั้น เนื่องจากทราบจำนวนประชากร คือ กลุ่มอาชีพที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในระดับ 3 - 5 ดาว ปี 2553 ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น สุรินทร์ อุดรธานี และชัยภูมิ เท่ากับจำนวน 214 กลุ่ม 127 กลุ่ม 105 กลุ่ม และ 73 กลุ่ม ตามลำดับ โดยจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดชัยภูมิ ถือว่าเป็นตัวแทนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่วนจังหวัดขอนแก่น และ จังหวัดอุดรธานีเป็นตัวแทนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ศึกษาค่าเฉลี่ย ตามการคำนวณด้วยสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คณิต ไข่มุกด์, 2546) ดังนี้

$$n = \frac{\frac{Z^2 \sigma^2 N}{d^2 (N-1) + Z^2 \sigma^2}}{\frac{Z^2 \sigma^2 N}{d^2 (N-1) + Z^2 \sigma^2}}$$

โดยที่	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	d	=	ความคลาดเคลื่อนสูงสุดระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรกับค่าเฉลี่ยตัวอย่างเท่ากับ 0.1
	$Z_{\frac{\alpha}{2}}$	=	1.96 (ระดับความเชื่อมั่น 95%)
	σ^2	=	ค่าความแปรปรวนของตัวอย่าง

ความแปรปรวนของตัวอย่างประมาณการจาก

	σ	=	$\frac{1}{4}(\text{MAX} - \text{MIN})$
	σ	=	$\frac{1}{4}(5 - 1)$
	σ	=	$\frac{1}{4}(4)$
	σ^2	=	1
การคำนวณ	n	=	$\frac{(1.96)^2(1)(519)}{(0.1)^2(519 - 1) + (1.96)^2(1)}$
	n	=	$\frac{1993.79}{9.02}$
	n	=	221 กลุ่ม

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างซึ่งต้องกำหนดอย่างน้อย 221 กลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มอาชีพทั้งหมด 230 กลุ่ม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratify random sampling) โดยการแบ่งประชากรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 2 จังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดชัยภูมิ ส่วนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยให้กลุ่มอาชีพในแต่ละจังหวัดมีโอกาสที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่างเท่าๆ กัน (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2548)

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มอาชีพในชุมชนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวนกลุ่มอาชีพ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ขอนแก่น	214	95
สุรินทร์	127	56
อุดรธานี	105	47
ชัยภูมิ	73	32
รวมทั้งสิ้น	519	230

ที่มา : กรมส่งเสริมสหกรณ์ (ออนไลน์, 2554) และจากการคำนวณ

จากการคำนวณสัดส่วนตามจำนวนประชากรแต่ละจังหวัดในตารางที่ 3.1 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องทำการเก็บข้อมูลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 95 กลุ่ม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 กลุ่ม จังหวัดอุดรธานี จำนวน 47 กลุ่ม และจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 32 กลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประธาน และคณะกรรมการกลุ่มอาชีพในระดับ 3 - 5 ดาว โดยการออกแบบสอบถามนั้นจะทำการสัมภาษณ์ผู้แทนจำนวนกลุ่มอาชีพละ 1 คน ที่มีความรู้และความเข้าใจในการจัดการธุรกิจของกลุ่มอาชีพ

3.2.3 สถานที่เก็บข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดสถานที่ทำการวิจัยสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจัดอันดับในระดับ 5 ดาวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี 2553 โดยที่มีจำนวนมากที่สุดเรียงลำดับที่ 1-4 ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ ขอนแก่น และอุดรธานี ซึ่งการเลือกพื้นที่ใช้สถิติข้อมูลจากการจัดอันดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในระดับประเทศ

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งในกลุ่มอาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ประเภทของสินค้าที่กลุ่มผลิต รายได้ปัจจุบันของกลุ่มอาชีพเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกภายในกลุ่มอาชีพ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพ และการได้รับการอบรมในการจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มอาชีพ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close ended question) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน ได้แก่ การจัดการด้านการผลิต การจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การจัดการด้านการตลาด และการจัดการด้านการเงินและการบัญชี

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close ended question) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต สเกล ซึ่งแสดงถึงระดับปฏิบัติการในแต่ละข้อคำถาม มี 5 ระดับ ดังนี้ (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541)

ระดับคะแนน 5	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	มีการปฏิบัติในระดับมาก
ระดับคะแนน 3	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน 2	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
ระดับคะแนน 1	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ในการวัดระดับปฏิบัตินั้น ใช้วิธีการนำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุด และหารด้วยจำนวนชั้น ตามหลักสถิติการวัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชปัญญา, 2546) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลในแต่ละชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

การกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว ได้ความกว้างของชั้น เท่ากับ 0.8 สามารถนำมากำหนดเกณฑ์โดยละเอียดมากยิ่งขึ้นในการอธิบายความหมายของระดับปฏิบัติการของกลุ่มอาชีพ ตามช่วงคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน 4.21 – 5.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นลักษณะแบบสอบถามที่เป็นแบบเปิด (Open ended question) เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องวิจัยอย่างเป็นอิสระ

3.4 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. กำหนดกรอบและขอบเขตของแบบสอบถาม โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของงานวิจัย โดยเรียงลำดับตามลักษณะของคำถามและแยกเป็นหมวดหมู่ตามแนวคิดของงานวิจัย
3. สุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ได้คำตอบในการนำมาเป็นแนวทางในการตั้งคำถามและการปรับปรุงคำถามในแบบสอบถามให้ถูกต้อง
4. สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตที่ได้ตั้งไว้ โดยมีแนวทางการตั้งคำถามตามที่ได้สรุปจากข้อที่ 3
5. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนิศา มณีรัตนรุ่งโรจน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 2) รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี เจริญวานิช ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนากลยุทธ์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ 3) คุณกนกกร สุทธิอาจ ตำแหน่งนักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดอุดรธานี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและข้อคำถามในแต่ละข้อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของงานวิจัย
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญข้อที่ 5 ไปทดลองใช้กับกลุ่มอาชีพจำนวน 30 กลุ่ม เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม เฉพาะในส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) โดยจะพิจารณาข้อคำถามทั้งหมดในเครื่องมือที่วัดในเรื่องเดียวกันหรือไม่ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) ทั้งนี้ผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไปจึงเป็นแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งหากอยู่ในระดับนี้ส่วนใหญ่จะพบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญ (สุวิมล ติรกานนท์, 2550)
7. สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มอาชีพที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3.5 ผลการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่นำมาเป็นเครื่องมือในการศึกษาเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่ 2 แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และส่วนที่ 3 แนวคิดการจัดการธุรกิจชุมชน ได้นำมาทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach' alpha Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548) ดังนี้

การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค

$$\alpha = \frac{\overline{kr}}{1 + (k - 1) r}$$

โดยที่ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

$\overline{r}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคำถามต่าง ๆ

k แทน จำนวนคำถาม

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ปัจจัย	จำนวนข้อคำถาม	Cronbachs' Alpha
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	25	0.958
- ความพอประมาณ	4	0.774
- ความมีเหตุผล	5	0.878
- การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	5	0.786
- ความรู้	5	0.831
- คุณธรรม	6	0.881
การจัดการธุรกิจชุมชน	31	0.954
- การจัดการด้านการผลิต	8	0.869
- การจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์	7	0.919
- การจัดการด้านการตลาด	10	0.880
- การจัดการด้านการบัญชีและการเงิน	6	0.892

ที่มา: จากการคำนวณ และการสำรวจปี พ.ศ. 2556

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัคของแบบสอบถามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการจัดการธุรกิจชุมชนโดยภาพรวม มีค่าเข้าใกล้ 1 ซึ่งผ่านเกณฑ์การทดสอบความน่าเชื่อถือที่ระดับ 0.7 สำหรับการวิเคราะห์รายด้านด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัคพบว่า ทุกองค์ประกอบของแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม และองค์ประกอบของการจัดการธุรกิจชุมชน ได้แก่ การจัดการด้านการผลิต การจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การจัดการด้านการตลาด และการจัดการด้านการบัญชีการเงิน มีค่าเข้าใกล้ 1 เช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และมีความสอดคล้องภายในชุดเดียวกัน สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2548)

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data sources) และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data sources) ดังต่อไปนี้

3.6.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจชุมชนและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน และกรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลที่ได้จากหนังสือ บทความในวารสาร รายงานการประชุม สัมมนาวิชาการ บทความออนไลน์ รายงานการวิจัย และบทความวิชาการ เป็นต้น

3.6.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากพื้นที่เป้าหมายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 กลุ่ม จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 32 กลุ่ม จังหวัดขอนแก่น จำนวน 95 กลุ่ม จังหวัดอุดรธานี จำนวน 47 กลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประธานกลุ่มอาชีพ และคณะกรรมการกลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จจากการที่สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับการจัดอันดับในระดับ 5 ดาว โดยการออกแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คนในแต่ละกลุ่ม รวมทั้งสิ้นอย่างน้อย 230 คน จาก 519 กลุ่มอาชีพ ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratify random sampling) โดยการแบ่งประชากรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดชัยภูมิ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นทำการสุ่ม

ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยให้กลุ่มอาชีพในแต่ละจังหวัดมีโอกาสที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่างเท่าๆ กัน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามตามตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบของการจัดการธุรกิจชุมชน และองค์ประกอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัย (Factor Analysis) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) มีการตั้งสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการตลาด การจัดการการผลิต และการจัดการการเงินและบัญชี เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการธุรกิจชุมชน

สมมุติฐานข้อที่ 2 การมีเหตุผล ความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน โดยทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regressions) เพื่อหาผลกระทบของปัจจัยในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) มีการตั้งสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาคุณลักษณะของกลุ่มอาชีพได้แก่ รายได้ของกลุ่มอาชีพเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพ และการได้รับการอบรมการจัดการธุรกิจชุมชนของสมาชิกกลุ่มอาชีพ มีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ t-test F-test และ Scheffe's method

สมมุติฐานที่ 4 คุณลักษณะของกลุ่มอาชีพได้แก่ รายได้ของกลุ่มอาชีพเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพ และการได้รับการอบรมการจัดการธุรกิจชุมชนของสมาชิกกลุ่มอาชีพ มีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน